

You have downloaded a document from
RE-BUŚ
repository of the University of Silesia in Katowice

Title: Precz z moich oczu!... posłucham od razu

Author: Magdalena Bąk

Citation style: Bąk Magdalena. (2018). Precz z moich oczu!... posłucham od razu. W: R. Cudak, W. Hajduk-Gawron, A. Madeja (red.), "Na wrywki : 100 cytatów z polskiej poezji i dramatu, które powinien znać także cudzoziemiec" (S. 283-284). Katowice : Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego.

Uznanie autorstwa - Na tych samych warunkach - Licencja ta pozwala na kopiowanie, zmienianie, rozprowadzanie, przedstawianie i wykonywanie utworu tak długo, jak tylko na utwory zależne będzie udzielana taka sama licencja.

Precz z moich oczu!... postucham od razu

O cytacie

Fraza pochodzi z liryku Mickiewicza *Do M****. Wiersz napisany w 1823 roku rozpoczyna się następującą strofą:

Precz z moich oczu!... postucham od razu,
Precz z mego serca!... i serce postucha,
Precz z mej pamięci!... nie... tego rozkazu
Moja i twoja pamięć nie postucha.
[...]

Słowa te nawiązują do romantycznej koncepcji pamięci, która ma moc przywoływania tego, co – jak się zdaje – przeminęło. Dawny kochanek na zawsze pozostanie więc w pamięci dawnej kochanki (nawet wbrew jej woli):

Tak w każdym miejscu i o każdej dobie,
Gdziem z tobą płakał, gdziem się z tobą bawił,
Wszędzie i zawsze będę ja przy tobie,
Bom wszędzie cząstkę mej duszy zostawił.

O autorze i jego twórczości

Zob. **Bez serc, bez ducha, to szkieletów ludy*

Nawiązania

W filmie *Trędowata* (reż. Jerzy Hoffman, 1976) główna bohaterka śpiewa tekst tego wiersza do muzyki Wojciecha Kilara.

Utwór *Do M****, a szczególnie cytowana strofa, jest tak dobrze znany, że omawiany cytat doczekał się również użycia parodystycznego. W komiksie *Romantyzm* Grzegorza Janusza i Krzysztofa Gawronkiewicza słowa: „Precz z mego serca”, użyte zostały w dosłownym znaczeniu – upiór kieruje je do płonącego kołka białego mu w serce.

Z opracowań

Cóż [...] może być prostsze leksykalnie jak ten wiersz pierwszy, złożony z krótkiego wykrzyku i jeszcze krótszej odpowiedzi: „Precz z moich oczu! – Posłucham od razu”. A cały prawie utwór w tym stylu jest utrzymany. [...] przeważa język prawie potoczny, dostrojony do prostoty treści, którą stanowi rozważanie skarbów uczuciowych przechowanych w pamięci, i do naturalności kompozycji, która zasadza się po prostu na wyliczaniu.

Borowy 1958, 165

Bibliografia

Borowy W., 1958: *O poezji Mickiewicza*. T. 1. Lublin.

Magdalena Bąk